

**ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΕΚΙΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

ΠΑΒ

210

29 ΙΟΥΛ. 2010

Αθήνα, 22-07-2010

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς Την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Θέμα: Η θάλασσα στέρεψε από ψάρια.

Σχετ.: Το δημοσίευμα της εφημερίδας « ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ» που αναφέρεται στην επικίνδυνη αύξηση της ρύπανσης και την μόλυνσης σε συνάρτηση με υπεραλίευση και καταστροφή του γόνου από τους βυθούς οδηγεί σε δραματική εξαφάνιση πολλών ειδών ψαριών.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Μιχάλης Β. Μπεκίρης

Συνημμένα
Φωτοαντίγραφο
δημοσιεύματος

Διαρκείας 20 λεπτών
8 ΙΟΥΛΙΟΥ 2010

ΠΕΜΠΤΗ

8 ΙΟΥΛΙΟΥ 2010

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

ΤΥΠΟΣ 12

ΧΩΡΙΣ ΓΟΝΟ Ο ΒΥΘΟΣ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΥ

Η Θάλασσα στέρεψε από ψάρια!

- ΧΩΡΙΣ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΜΑΣ ΜΕ ΑΛΙΕΥΜΑΤΑ
- Η ΥΠΕΡΑΛΙΕΥΣΗ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΙ... ΣΤΕΙΡΕΣ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΜΑΣ

Μέσα στην τελευταία εικοσαετία ακούμε πολλές προτάσεις, απόψεις, μηνύματα, ανησυχίες και επιστημονικές γνώμες για τη σωτηρία του Κορινθιακού και γενικότερα των ελληνικών θαλάσσιων. Η επικίνδυνη αύξηση της ρύπανσης και της μόλυνσης σε συνάρτηση με την υπεραλίευση και την καταστροφή του γόνου από τους βυθούς οδηγεί σε δραματική εξαφάνιση πολλών ειδών ψαριών.

Ειδικό επιστήμονες κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου και επισημαίνουν το δυσάρεστο γεγονός ότι σε λίγα χρόνια οι ελληνικές θάλασσες θα στερέψουν από ψάρια, πράγμα που θα επηρεάσει δυσμενώς τη ζωή της χώρας τόσο σε διατροφικό επίπεδο όσο και σε περιβαλλοντικό και κατ'επέκταση οικονομικό!

Το παράνομο ψάρεμα έχει κυρίως και μια οικονομική διάσταση για τη χώρα. Είναι υψηλά τα πρόστιμα που επιβάλλουν οι κηδεμόνες μας. Τούτου δοθέντος, δε συμφέ-

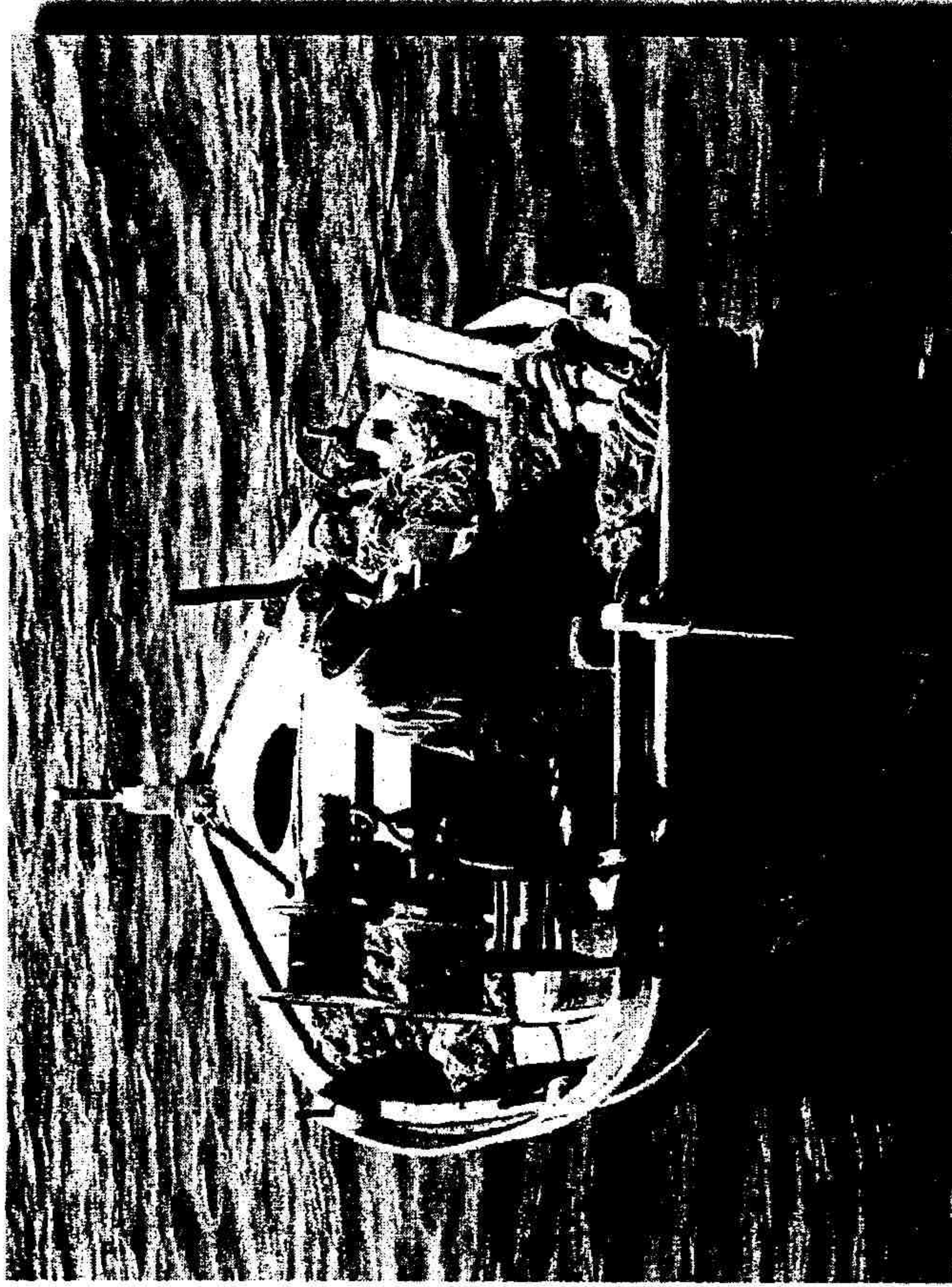
ξεριζώνουν ό,τι φυτρώνει να σκουπίζουν ό,τι κυκλοφορεί και μετά να κάνουν εκκαθάριση και να τα πετάνε πίσω, ψόφια, τα μισά από αυτά που σέκωσαν στα δίχτυα, δηλαδή τον όγκο από μη εμπορεύσιμους οργανισμούς. Συγκεκριμένα, υπολογίζεται ότι το 44% της ποσότητας γίνεται τροφή για γλάρους.

Η κ. Κατερίνα Μπατζελή, υπουργός Αλιευτικής Ανάπτυξης, δεν έχει και πολλαπλή θώρα μιας λογικής συζήτησης. Σε τέτοια ζητήματα ισχύει ο νόμος του ενοχλητικού.

Αφού λοιπόν η Πολιτεία δε δείχνει την πρόθεση να ανεχθεί την παράνο-

μία σύγκριση. Τι θα γινόταν αν οι πτηνοτρόφοι για κάθε αβγό που πουλούν χαράμιζαν και μια κότα; Τι θα γινόταν να υπήρχε ένα χρονοδιάγραμμα για το διατροφικό μέλλον μας που παραδέχονταν ότι μια ομάδα τροφής θα εξαφανιστεί δια παντός από απλήστια;

Χάριν ποιών λοιπόν κατευθυνόμαστε σε μια δίαυα χωρίς...λέπια; Στην Ελλάδα υπάρχουν γύρω στα 17.000 αλιευτικά σκάφη που απασχολούν κάπου 35.000 άτομα. Από αυτά η μεγαλύτερη

ακτίνα αλιείας επιτρέπεται να φτάσει τα 3 μίλια από την ακτή αντί για τα 70 μέτρα που ισχύει σήμερα.

Όσον αφορά το εύρος των δικτύων της, πρέπει να αυξηθεί από 18 σε 40 χιλιστά ώστε να μην πιάνονται οι (νοστιμότεροι) γόνοι. Σχετικά με τη μηχανοτόρα, η Ελλάδα αξιοποιεί άρθρο του κοινοτικού κανονισμού σύμφωνα με το οποίο δίνεται το δικαίωμα στις κυβερνήσεις χωρών με περιορισμένο βυθό

να επιτρέπουν το ψάρεμα σε απόσταση μεγαλύτερη του

μη σάρωση του βυθού, οι επαγγελματίες αλιείς, ως μεταμοντέρνοι πειρατές με μαύρες σπυρμαίες, απέκλεισαν το λιμάνι του Πειραιά. Περί τις 100 μηχανότρες και γρι-γρι απέκλεισαν την είσοδο του λιμανιού. Δόθηκε έμφαση στην ταλαιπωρία των επιβατών καθώς πέντε επιβατικά πλοία και ένα κρουαζιερόπλοιο δεν μπορούσαν να αποπλεύσουν.

Μικρό το κακό της καθυστέρησης μπροστά στο μεγάλο καλό. Πρέπει να γίνει κατανόηση: Αν συνεχιστεί αυτός ο τρόπος αλιείας, τα παιδιά και τα εγγόνια μας θα τρώνε σαμπρέλα ημέρας, άντε και κανένα κονσερβοκούτι. Η αντίδραση απέναντι στην υπεραλίευση είναι αντιστρόφως ανάλογη με το μέγεθος της καταστροφής. Ίσως επειδή ο βυθός δεν είναι ορατός.

Ας επιχειρήσουμε λοιπόν

ρει το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης να συνεχίσουν οι ψαράδες να απλώνουν τα δίκτυα τους όπου θέλουν κι όποτε θέλουν. Η Ελλάδα είχε ήδη πάρει μια περίοδο εξαιρετικής για την εφαρμογή των αυστηρότερων κανόνων.

Τα χαρίσματα τελειώσανε και τώρα πρέπει να μιλήσουμε σοβαρά: Δεν μπορεί να καταστρέφεται εσασί ο βυθός για να μη θιγούν τα επαγγελματικά συμφέροντα κάποιων που επιμένουν να σαρώνουν τον πάτο της θάλασσας, να

ναυτικού μιλίου- και όχι στο έναρσι, όπως ορίζεται από την Ε.Ε.

Ωραία, είναι πάντως η θεωρία, εξίσου ωραία και η εμπειρία. Οι καταστροφείς του βυθού εργάζονται μακριά από τον τόπο κατοικίας τους, αλλά είναι αναγνωρίσιμοι από απόσταση, σαν τους πειρατές. Μόνο που η αντίδραση των κατοίκων έχει αλλιάξει. Δεν ταμπουρώνονται στα σπίτια, κατεβαίνουν στη θάλασσα, τους κυνηγούν με φουσκωτά, ειδοποιούν τις λιμενικές αρχές. Μέχρι να οργανωθεί ο διωγμός τους εκείνοι έχουν κάνει τη δουλειά τους. Σε λίγο, αν συνεχίσουν έτσι, το «ελληνικό ψάρι» θα είναι ένα σύντομο ανέκδοτο.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΓΕΡΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1980

Ο Υ Ν Α Υ Ν Ι Α

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 2010

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΕΝΥ ΞΕΝΑΚΗ
ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΡΟΝΑΣ
& ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΚΑΛΠΑΚΗΣ

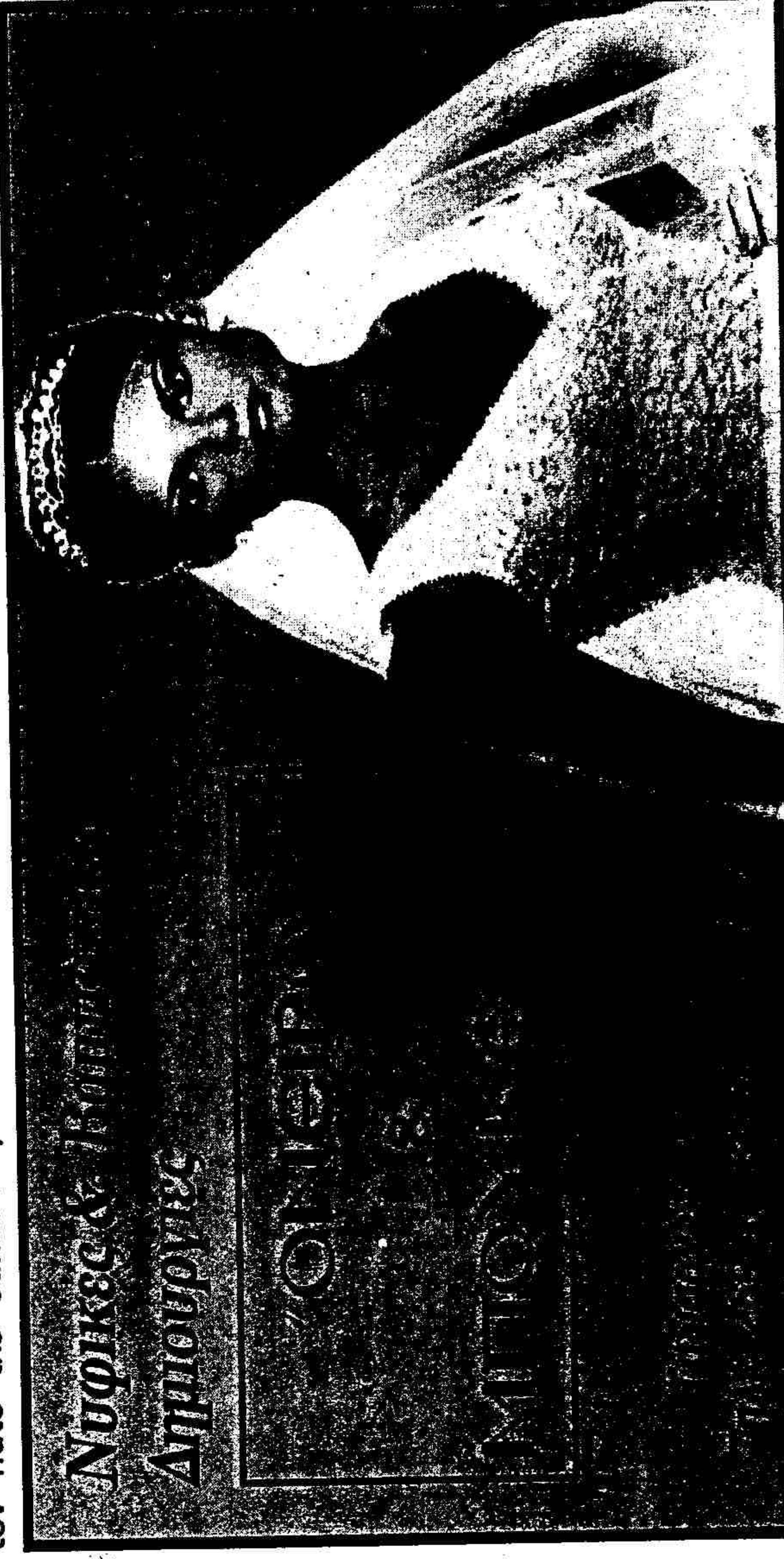
πραγματοδύν ελληνικό κινηματογράφο

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΛΙΓΕΡΑΣ

1500

ΕΙΣΟΔΑ ΤΗΣ ΙΚΑΝΩΣΗΣ ΘΑ ΔΙΑΤΕΘΟΥΝ
ΓΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΚΟΠΟ

Νυφίκεα & Γιορτινός
Δημιουργίες

ΓΙΟΡΤΙΝΟΣ

ΜΑΡΙΟΝΕΤΕΣ

Τηλ: 210 250 2500